

ŠPUNT M.

ČASOPIS ČESKÉ MLÁDEŽE
VE ŠVÝCARSKU

Jaká byla vaše dovolená? Jistě hezká, bezvadná. Pokuste se ji popsat! A vidíte - slova zdaleka nevystihují váš zážitek. Slova jsou neobyčejně křehká věc. Lehce jako pták vyletí, ale párem volů je zpět nedostaneš. Je-li slovo dobré-laskavé- léčí, utěšuje, je-li nelaskavé - zraňuje.

Všímejte si slov! Objevíme mnoho zajímavostí. Ku příkladu některá slova mají úplně jiný význam podle toho, kdo je pronáší. Vzpomenme na "lidovou demokracii" ve skutečnosti diktatura, stejně tak znetvořené mohou být pojmy pod slovy svoboda, pravda, krása, dobrota. Místo svobody se myslí zvůle, místo krásy kýč.

Na dovolené jsme prožili dobrodružství - pokračujme v nich v nehmotné oblasti - slov. Naučíme se se slovy zacházet, poznávat skutečnost pod nimi, poznáme, kolik kouzla, zajímavostí a neznámých zážitků se skrývá ve slovech.

VAŠE REDAKCE ŠPUNT M.

IMPRESSUM

Š P U N T M.

časopis české mládeže ve Švýcarsku
Zeitschrift der tschechischen Jugend
in der Schweiz

číslo: 4 číslo: 3

Vychází nepravidelně 4x za rok

Adresa redakce: "Špunt M."
Kath.misic pro Čechy
Brauerstr. 99
8004 Zurich
Schweiz

1.10. V sobotu v 11hod je svatováclavská mše v basilice benediktinského kláštera Mariastein (více na str.4)

1./2.10. Naďa Urbánková / Fešáci - koncert (více na str.4)

1.10. Taneční hodiny pro mládež ve farním sále kostela sv. Ulricha ve Winterthuru. od 15,30 - 18,30 hod.

9.-20.10. se koná podzimní tábor pro školní mládež ve Sv. Martinu - Italie

12.11. setkání mladých (více na str. 5)

12.11. taneční hodiny od 15,30 - 18,30 hod.

19.11. se koná tradiční KATEŘINSKÁ (více na str.4)

26.11. Taneční hodiny od 15,30 - 18,30 hod.

po tanečních se koná v 19 hod. vždy bohoslužba hned vedle v kapli. Podívejte se na mládež v Československu, která čím dál více hledá správnou cestu k Bohu. Bohoslužby se pravidelně konají též: v Curychu každou neděli v 19 hod...

6.12.... a po vánocích exercicie pro mládež ve Sv.Martinu.

HALÓ! HALÓ!!!
naše administrace je bez peněz. Prosíme o váš příspěvek na tento rok.
Předem děkujeme.

slavnostní

SVATOVÁCLAVSKÁ

mše

svatá se koná v sobotu 1. října
v 11,00 hod v basilice benedik-
tinského kláštera v Mariastein
(potom picknick a.t.d.)

KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO

taneční zábava

KATEŘINSKÁ

na obvyklém místě ve Winterthuru

19.11.1988 (sobota) po mši svaté

KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO-KDY-KDE***CO

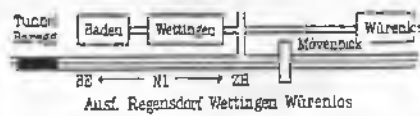
COUNTRY EXPRESS PRESENTS

MADĚA (URBÁŇKOVÁ)

& FEŠÁCI & PETR NOVOTNÝ

Sa und So 1.2. 1988 19:30 OHR

MEHRZWECKHALLE WÜRENLOS

Eintritt Fr 25
Kein Vorverkauf
Karten nur
an der
Abendkasse.

Auskunft &
Reservation:
Di-Fr 1300-1830
056 21 26 00
abends 42 14 23

Pro znalce!

"FOLKLOR 75" portada:

SETKÁNÍ MLADÝCH ČECHŮ A SLOVÁKOV

Příjemné posedenie
pri muzice

Veľkolepý program
— SHOW —

České pivo
České buchty /
Štrúdl, makovec
Obložené chlebičky

TANEČNÍ VLOŽKA
KYTARA — ZPĚV
ZŠ SKEČ, SKEČ, SKEČ ?

GEMEINSCHAFTS
ZENTRUM
Zürich-Affoltern
Bodenacker 25

Vstupné dobrovoľné
Za skupinu mladých
zdraví

Katka
Tel.: 01 8406882

V SOBOTU 12. Listopadu

ČAS 19.30

KUMOR ZE ŽIVOTA SLAVNÝCH LIDÍ

V době prvních koncertů Toscaniniho v Americe zastavil ho mladý čistič bot: "Vyčistit, pane?" Umělec viděl, že má hoch špinavou tvář, dal mu dolar a řekl, aby si umyl obličej. Čilapec se vrátil s čistou tvář, ale dolar mu vrátil se slovy: "Mne to umývání nic nestálo. Ale vy byste měl jít k holiči a dát si ostříhat vlasy."

Přítel navštívil Bernarda Shawa a divil se, že má před sebou silný notes, do kterého se na každý list podepisuje. "Sbíráš autogramy," vysvětlil Bernard Shaw, "abych je mohl prodat, když bych se dostal do finanční tísně."

Ve společnosti literátů a malířů prohlásil jednou malíř Špála: "Mám detektivky moc rád. Jsou jako obrazy. Do poslední chvíle člověk neví, jak to dopadne."

Literární kritik F. X. Šalda byl pošťádán o soukromou recenzi novely, kterou napsal syn jeho známého. "Za měsíc se jeho přítel ptá: "Tak co říkáte mému synovi." "Přečetl jsem si, co váš syn napsal, tedy celý - Strauss."

"Ale Strauss je přece hudební skladatel, ne spisovatel."
"Prdve proto."

V rozhovorech bratří Čapků o umění řekl jednou Josef Čapek: "Každá doba vtiskla umění něco svého. A protože se kýče v umění vyskytují od pradávna, můžeme říkat, že také každá doba má v sobě něco kýčovitého."

Josefa Čapka se ptali, je-li možné jednoduše definovat impresionismus v malířství.

"Možná, že neříkám nic objevného, ale vidím to takto: Když se dívám na impresionistický obraz, měl bych poznat, že ho malíř maloval v devět dopoledne, v létě, nevyšpalý, bez snídani a tudíž ve špatné náladě - nebo také naopak."

Otakar Mařák byl pozván na domácí večírek, kde dcera hostitelky zazpívala několik árií. Po produkci řekla hostitelka: "Mistře, vím, že to nebylo dokonalé, ale dcerka tak miluje hudbu a zpěv." "Nebylo by lepší, milostivá paní," odvětil umělec, "kdyby si dceruška občas pustila raději rádio?"

Za vělky, kdy byla divadla zavřena a umělecká tvorba prakticky zastavena, scházeli se občas někteří umělci a povídali si. Jednou prohodil Václav Fabas: "Nevím, proč se říká o umělcích, že jsou někdy jako děti?" "Ať proto, že dostanou někdy na frak," poznamenal trpce Václav Vydra.

Jednou řekl Karel Čapek: "Znám mnoho výborných lidí, ale jakmile chtějí být duchaplní a vtipní, začínají cenu ztrácet."

Jaroslav Hašek řekl jednou příteli malíři J. Panuškovi: "Vy, malíři to máte horší než my, kteří píšeme. Když napíšu nějakou hloupost, tak to roztrhám, ale malíř své věci roztrhat nemůže, jinak by moc škodoval na plátně a barvách."

Giacomo Rossini byl na vrcholku své slávy pozván k portugalskému králi na hostinu. Těšil se, že se dobře nají, ale zatím král byl náruživým zpěvákem a přezpíval umělci několik písní. Pak netrpělivě čekal na Rossiniho posudek. "Veličenstvo," řekl duchapřítomný umělec, "ještě nikdy v životě jsem neslyšel krále tak krásně zpívat."

Slavný anglický dirigent Sir Thomas Beecham již podesdte opakoval na akoušce s Londýnskou filharmonií tři takty jedné Wagnerovy opery. Pak uhodil taktovkou na pultík a vykřikl: "První trubka je příliš hlasitá." "Ale Mistře," ozvalo se z orchestru, "první trubka ještě nepřišel." "Nevadí. Řekněte mu to, až přijde."

Holič císaře Františka Josefa přišel jednou ráno velice zarmoucený. "Co je jím?" ptal se císař. "Vaše veličenstvo, můj jediný syn dostal povolávací rozkaz na vojnu a já ho tak doma potřebuji. Nemohlo by Vaše Veličenstvo..." "Jako císař bohužel nemohu," přerušil ho mocnák, "neznáte náhodou nějakého feldvébla?"

Tristan Bernard poprosil v restauraci pána u vedlejšího stolu, aby mu podal popelník. "Nejsem čičník!" odsekl pán. - "Promiňte, zmylil jsem se." "Vypadám snad jako čičník?" septal se pán jízlivě. - "To ne, ale vypadáte jako gentleman."

300

Drak Bourak 2
MILUŠIČEK

PIFK... ŽIZNÍ V ZEMĚ...

COMICS

68

V noci z 20. na 21. srpen překročily sovětské tanky se spojenci z pěti zemí Varšavského paktu československé hranice a tak hrubým násilím zakončily pokus, který vešel časem do historie pod názvem "Pražské jaro".

Toto násilné porušení suverenity, které v celém světě vyvolalo odpor, bolševická propaganda nočních agresorů nazvala akcí za záchranu socialismu. Známá jsou tvrzení rudých okupantů, že v po slední minutě rozbili kontrarevoluční, mezinárodní, imperialistický komplot, tak jak při své přednášce v Kongresshausu ukázal pan Cincera ve filmovém záznamu z DDR televize.

Hromady zbraní a západoněmecké munice, které uchvatitelé t.zv. zajistili při obsazování Čech. Co vlastně tehdy rozčílilo mocipány v Moskvě? To, že si naši tátové výrobní a zásobovací problémy chtěli řešit po svém? Nebo to, že si uvědomili více než KSČ sama, že je třeba plné demokracie, napravení spousty křivd, odhalení všech komunistických zločinů a vražd?

Jistě toto bylo pro ortodoxní dogmatiky v Moskvě, Berlíně, Varšavě, Budapešti i Sofii nesnesitelné.

Proto tolik "pozornosti" a starosti tehdy o Československo. Kdo je osvobodí nyní, když podobné reformní kusy zneklidňují jejich okolí? Snad Albánie?

DROBNÁ ZPRÁVA Z VÝCHODNÍCH ČECH

2. leden 1983 byl teplejší den než bývají obvyklé lednové dny. Od Klášterce nad Orlicí ujžděl Anton Sergejevič ve čtyřsedadlovém vozidle s poznávací značkou okupační armády.

Jel dosti pomalu a cestou si střílel ze samopalu na kolemjdoucí. Nikoho nezranil, ale jeho chování působilo zděšením. Někteří lidé to šli hlásit na oddělení Veřejné bezpečnosti v Klášterci, nenašli však odezvu.

Anton Sergejevič neměl západní gubernií impéria rád. Její obyvatele považoval, jak ho to doma učili, za kontrarevolucionáře. Rozhodl se, že přece si nemůže jen tak neúčelně střílet po ulici, že musí někoho zastřelit úplně.

Dojel na samotu, kde žili Anna a František Tomanovi, rodiče čtyř dětí od de-

síti do 22 let. Bylo kolem pěti odpoledne. Anton Sergejevič vešel do stavení, které bylo otevřené, jak tu bývá zvykem. Tomanovi seděli za stolem a dívali se na televizi. Anton Sergejevič vstoupil do místnosti velmi tiše. Namířil samopalem na Annu, vystřelil a její tělo se rozlétlo po světnici. Pak namířil na Františka.

Na pohřbu Anny a Františka Tomanových se sešlo dva tisíce lidí. Nálada byla napjatá. Byl také přítomen autobus příslušníků SNB a autobus policie v civilu.

Smutnou slavnost zahájil místní katolický kněz. Zbylo mu málo slov a když ceremoniál končil, podlomila se mu kolena a na několik vteřin zůstal ležet na vlhké zemi. Přistoupil jeden muž a pomohl mu vstát. Kněz dokončil větu, opět se nadechl, a narovnal se, aby mohl dál sloužit lidem v obci.

Anežka Česková, leden 1983

HUMOR

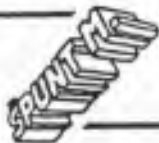
樂宮樓

„Ktery z těch dávků, cos dostal letos pod stromeček, se ti nejvíc líbil. Pe-
 pičku?“
 „Trubka.“
 „Prosím tě, vždyť jsi dostal tolik ji-
 ných pěkných věcí.“
 „Když on mi táta dává denně tři ko-
 runy, abych na ni netroubil.“

„Proč děláš, Vašku, tak dlouhé kroky?“
 „Když já mám nové boty a maminka povídala, že si je mám šetřit.“

Povídá dědeček:
„Jsem sice už skoro deset let v dů-
chodu, ale vůbec si nepřípadám sta-
rý.“
„Jak je to možné?“
„Jednoduše. V autobuse mi ještě ni-
kdy nikdo neuvolnil místo.“

Recette à la Daggy

I když jsem přesvědčená, že každý z našich čtenářů ví o mléce přesto bych vám chtěla v této serii, říct více o mléku.

Samotné mléko: $\frac{1}{2}$ L syrového mléka má jen 325kal!

Víte kolik různých druhů mléka je? Určitě říkáte si s přesvědčením!

Víte ale také, jak se rozlišují? Cha! Teď to je o trochu těžší.- Ale žádný strach: Zkusíme to spolu:

Syrové mléko:

Ono se také říká otevřené mléko. Obsahuje všechny výživné látky. V lednici uložené, zůstane asi 2 dny čerstvé.

Pasteurované mléko:

Syrové mléko je během 15 vteřin na 85 C ohřáto a hned zchlazené. Toto pak neobsahuje skoro žádné bakterie a je HOTOVÉ k pití a nemusí být znovu svařováno. U této procedury se charakter mléka nezmění a pasteurované mléko je v uzavřeném a chlazeném balení, 2 až 3 dny přes natištěné datum trvanlivé.

Příště vám řeknu více o uperisovaném mléku, a co znamená "homogenisované"?

A aby jste neměli jenom samé psaní, ale také něco k vyzkoušení tak jsem tady připravila dva recepty s mlékem:

Jablečné mléko:

I jablko	nastrouhat
I káv. lžička cukru nebo medu	
I dL pasteurisovaného mléka	smíchat

Mocca-Frappé

I porce vanilkové nebo kávové zmrzliny	
I káv. lžička mleté kávy	
I káv. lžička cukru	
I ½ dL mléka	smíchat

MŇAMI, MŇAM!!

Garfield

???

KOLIK ROZDÍLŮ
MEZI OĚEMA
OBŘÁZKY NAJDETE?

KDE JSOU MAŇZELE
NOVÁKOVÍ ?

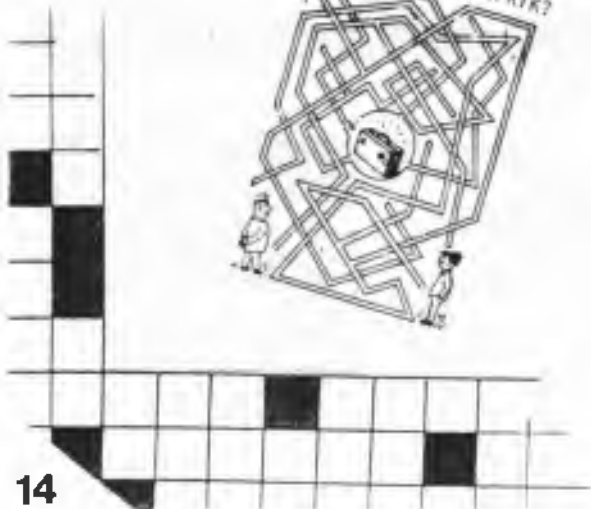
VYPOČĚTE - JAK JSOU STARÁ

Každá žípka znamená 5 let.
Přes-60 r. Kočka-10 r. Kůň-40 r.

KOMU PATŘÍ KUFŘÍK?

KRÁPNÍKY

"Stěžuješ si, jak je těžké, aby mezi lidmi existovaly dobré vztahy? Že je nemožné druhým porozumět? Že nepodnikají nic pro to, aby se jim člověk mohl přiblížit? A co ty pro to děláš? Jak se chováš k lidem, s nimiž chceš žít ve vzájemném porozumění?" - "Já? A proč zrovna já?" - "Víš, jak to je s krápníky, se stalaktity a stalagmity?" - "Samozřejmě, jen si zrovna nemohu vzpomenout, který je který..." - "Stalaktity vyrůstají jako zkamenělé kapky z pórovitých stropů krasových jeskyní. Z jejich hrotů směřujících k zemi odkapávají kapky s rozpustěným vápencem a skalicí - a tuhnou. Troška k trošce, kapka ke kapce, a proti stalaktitu začíná ze země vyrůstat vzhůru stalagmit." - "Děkuji za vysvětlení, ale jak to souvisí s tou otázkou..." - "Jen trpělivost, ještě nejsem u konce. Podívej: Stalaktit na pohled ztrácí kapku po kapce, a přece roste. A ve stejné míře proti němu roste i stalagmit. V půli cesty se konečně setkají a spojí se ve sloup - stalagnát. A tak i ty, kdybys opravdu někdy hledal kontakt s nějakým člověkem, nabídni mu svou laskavost a vyjdi mu na půl cesty vstříc!"

MARK RAZUMNYJ

Přeložil Zdeněk Fišer

Volně na odstřel!

Je zřejmé, že československá policie nechce odhalit vrahy několika kněží, kteří zemřeli v posledních letech za zadržných okolností.

17. července 1974: Otec L. A. Šenasi. Nalezen mrtvý ve svém bytě.

1. března 1977: Otec J. Rusnák. Otrava plynem.

Koncem června 1979: Otec M. Gono. "Spadl" z lešení.

24. února 1981: Otec P. Coufal. Nalezen mrtvý ve svém bytě. Na jeho těle byli stopy mučení.

24. července 1983: Otec A. Schmiester. Zastřelen ve dveřích fary.

Podrobnosti, které jsou známy o nejnovějším případě:

V noci ze 7. na 8. října 1987 byl zavražděn farář z Borovce Štefan Polák. 7. října navštívil Otec Polák svého přítele R. Vaška, faráře z Velkých Kostolan. Při tom se vícekrát ujistil, jestli náhodou pro něj nejede tajná policie.

Předchozí události, které vedli k této obavě:

Otec Polák navštívil v roce 86 Řím jako turista a mohl mluvit s papežem. Po svém návratu změnil své jednání. Zrušil veškeré vztahy k organizaci "Pacem in terris" (Dlouhá ruka vládnoucí třídy v řadách kněží) a zasvětil svou farnost Neposkvrněnému Srdci Matky Boží. Od té doby mu bylo telefonem vícekrát hrozeno smrtí.

Večer 7. října zastavila na okraji Borovce červená Škodovka se značkou PX... Vystoupilo pět mužů a pozorovali celou noc dedinu. Jinší muži vtrhli na faru. K 11. hodinám v noci byl Otec Polák doprovázen známými na faru. Jeho sestra, která vedla domácnost, nebyla tento večer doma.

Pravděpodobně byl už sražen k zemi ve dvoře, neboť tam byla nalezena 8. října louže krve. Protože odpoledne 8. října nepřišel na pohřeb do Trebatic vylomili kostelník a známý knez dveře fary v Borovicích.

PĚT HODIN UTRPENÍ

Našli mrtvolu kněze. Byl připoután tenkým drátem na roz-
hřavené topné těleso. Ústa byla zalepena lepící páskou
na koberce a nacpaná papírem. Obličej byl zmrzačen k
nepoznání. Na celém těle byly stopy těžkého tyraní, osum-
krát bodnutí nožem. Kopaním byly natrženy slezina a
játra. Oči byly vybodnuty a oční dulký zalepeny lepící
páskou. Podle mínění lékařů trvalo utrpení kněze čtyři
az pět hodin.

Během patrání po vrazích vyslechla policie několik stovek
občanů. Podle otázek a tvrzení měli vyslýchání dojem, že
policie musela několik dní před vraždou pečlivě pozorovat
faru. Nejvíc zarazilo vyšetřovane, proč policie pátra po
zelené škodovce, když večer stala na kraji vesnice červe-
ná.

Údiv vzbudilo taky tvrzení okresního partajního sekretáře
Nehaje. Už 8. října (to je den po vraždě, kdy odpoledne
byla objevena mrtvola) tvrdil na okresní schůzi, že Po-
lákovi vrahové byli podvedení manžele. Jak mohl vědět o
této vraždě, ne-li předem?

Několik kněží bylo znejistěno policií, že by se jim mohlo
stát něco podobného, pujdou-li večer někam, třeba na set-
kání s mládeží. Několika kněžím bylo telefonicky anonymně
hrozeno vraždou.

13. listopadu 1987 neznámý zatelefonoval faraři z Bab
(jižní Slovensko), Otci M. Strižencovi, že po Polákovi
je nyní on na řadě. Půl hodiny později zastavil před fa-
rou vůz, dva neznámí muži vystoupili a začali tlouct
pesti na dveře. Farář zatelefonoval policii, nacež vetřel-
ci zmizeli. (Frankfurter Allg. Zeitung 16. 3. 88)

O poslušných kozlátkách

Byla jedna koza a ta si postavila v lese chaloupku a měla kozlátka. Každý den odcházela na pastvu do boří' a dětem přikazovala, aby se dobře zavřely a nikomu dveří neotvíraly.

Vrátí se koza domů, trkne rožkami do dveří a zpívá:

„Kozlátka, dětátka,
odemkněte dvířka,
matička vám přišla,
mléčka vám přinesla!
Já koza v boří jsem byla,
trávu hedvábnou jedla,
vodu studenou pila:
teče mléčko po veménku,
z veménka po kopýtkách
a s kopýtek v černou zem.“

Poslouchal kozu vlk. A když odešla, přišel ke dveřím chaloupky a zpíval tlustým, přetlustým hlasem:

„Vy dětátka, holoubátka,
odemkněte, odemkněte!
Vaše matka přišla,
mléka přinesla.
Plná jsou kopýtká vodičky!“

Děti vyslechly vlka a pravily: „Slyšíme, slyšíme! Ale ty nezpíváš jako naše matička. Naše matička má tenčí hlásek a tak to neříká.“ A vlkovi dveře neotevřely. A tak vlk odešel s nepořízenou.

Vrátila se matka a děti pochválila, že ji poslechly. „Rozumné jste byly, že jste vlkovi neotevřely, ten by vás byl snědl.“

Z Moravy

Loch Ness je největším a nejhlubším jezerem v Anglii. A na některých místech je až 275 m hluboké.

Tam žije nestvůra Loch Ness. Nejstarší zpráva o jejím objevení pochází z r.565, kdy ji pozoroval irský svatý Columbanus. Jeho životopisec St.Adamnan o tom podává zprávu. Další zmínka o pozorování netvora je sto let později, kdy následovník Columbuana při plavání přes jezero ji také zahlédl. První fotografie "Nessi" udělal anglický doktor v r.1933.Na snímku je vidět dlouhý, křivý krk.

V té době při stavbě silnice podél jezera řada lidí pozorovala záhadné zvíře. Byl to hluk stavby a "padajícího" kamení do vody, který plašil "Nessi" z hlubin jezera? Nebo je tak zvědavá?

Existuje

„NESSI” ?

Američtí badatelé praví, že v jezeře žije asi 20-50 takových zvířat, která před miliony lety prý vymřela.

Nevěříte-li mi, maminka naší Ivety, která byla s námi na táboře u moře, "Nessi" viděla a mně to vyprávěla.

Naše kont.adresa:

Redakce "SPUNT.M"

Kat.misie pro Čechy
Brauerstr.99
8004 Zürich